

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

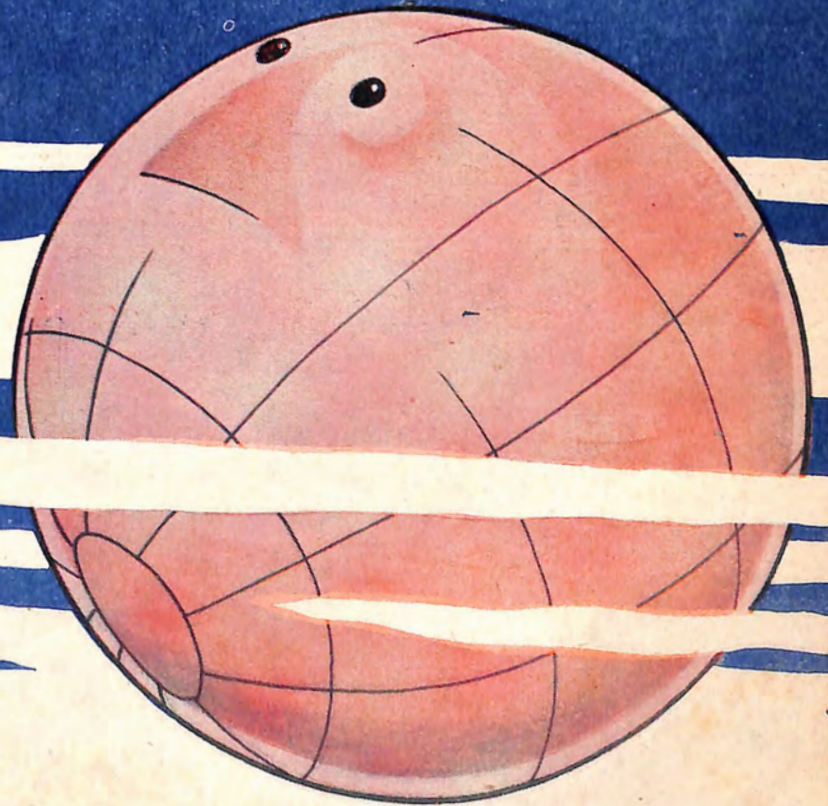
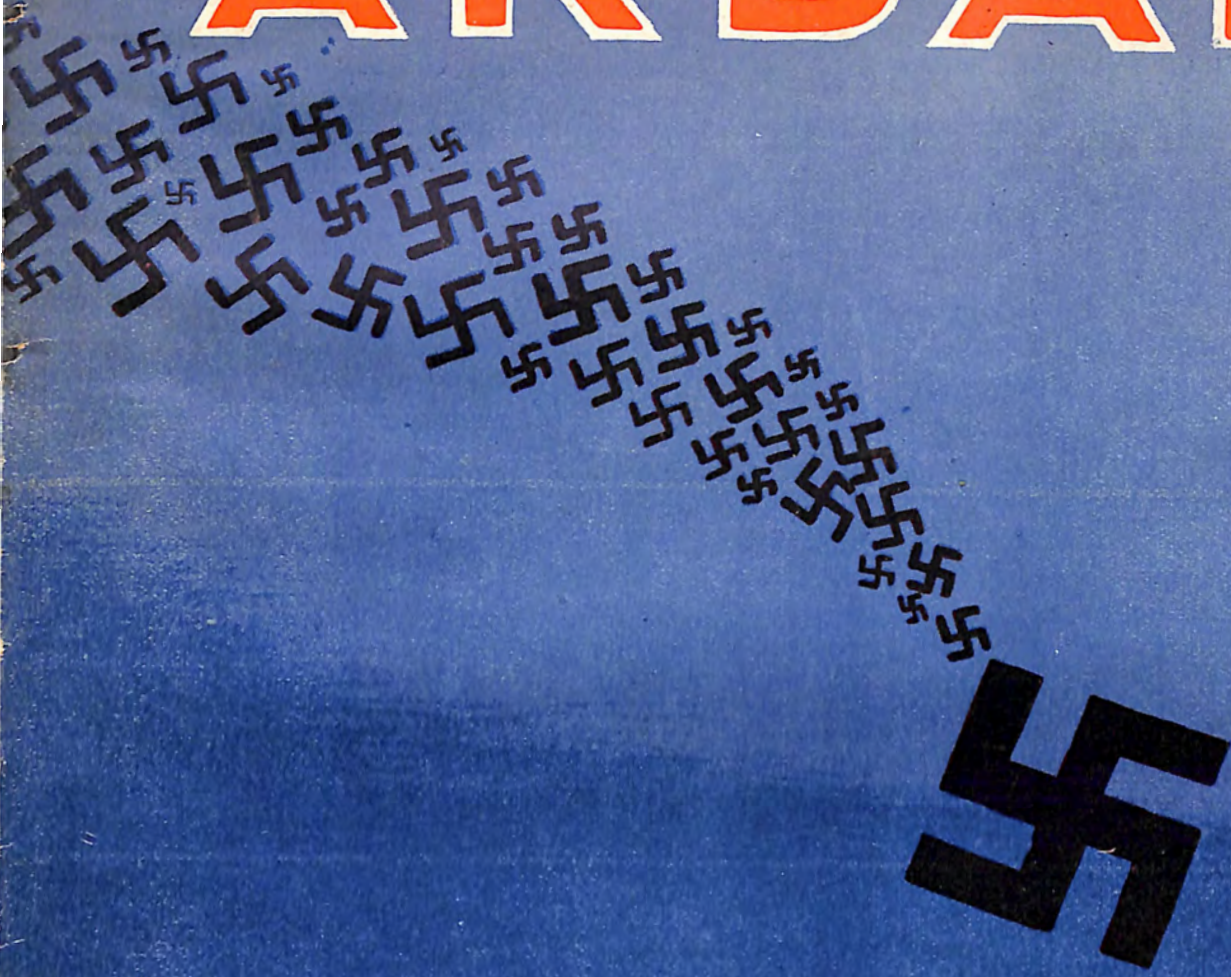
<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

AKBABA

Acaba Çarpacak mı ?..

Of ne müthiş
ağrı yarabbi

Hakkı var, dün kırdı ya-
kalandığı soğuk algınlığı
ona tabammül edilmez
ağrılarla hücum etti.

Lâkin yalnız bir kaşe

GRİPİN

alarak bu ıstırapı geçirmeğe
muvaffak oldu.
İcabında günde üç kaşe alınabilir

Dişlerinizin

daima sağlam ve beyaz
kalmasını isterseniz

PERTEV

Diş MACUNU

kullanınız

PERTEV

Diş MACUNU

Dişleri inci gibi beyazlatır

ve diş etlerini kuvvetlendirir.

**Sıhhatını Seven
RADYOLİN
Kullanır**

Diş Doktoru diyor ki :

«İyi bir diş macununda, diş etlerine muzır
tesirleri olmıyan antiseptik bir madde bulunma-
lı. Asıl temizleyici madde, mineleri sıyırmıya-
cak şekilde hazırlanmış olmalı. İçinde hamız
olmadıktan başka ağızdaki hamızları da temiz-
lemek üzere kalevi maddeler ihtiva etmeli ve
nihayet koku ve lezzeti nefis olmalıdır.»

İşte RADYOLİN budur !

Sabah öğle ve akşam yemeklerinden sonra

RADYOLİN kullanınız.

**NEZLE, GRİP
BAŞ, DİŞ
ROMATİZMA
ve bütün ağrıları,
kadınların ay san-
cılarını derhal**

geçiren

SEFALİNİ
her yerde ısrarla
arayınız

SEFALİN

1 - 12 lik ambalâjlar içerisinde. Taklitlerinden sakınınız

İnsan ve hayvan !

İlk insanın dişi ve tırnağı, artık, güvercin kanadı, zeytin dalı kadar mübarek bir timsal oldu: Vahşet çağı ile medeniyet çağı arasında o kadar fark var!

Cetlerimizin kendilerini korumak için kılı pençelerile savurdıkları taşları bilsak da bir sulh âbidesi kurabilsek!

Dünkü hücum ve müdafaa silâhı ok, bugün bir spor oyuncuğudur!

Tayyare, göklerin en vahşi kuşunu

masum bir serçe yaptı ve denizaltı gemisinin huzurunda, eski korsanları cıldırtan canavarlar birer çurçur oldu!

Zekâ, insanı, hayvandan uzaklaştırdığı nisbette hayvana yaklaşıyor: Dikkat ediniz, her fennî mucize bir yara kapamak için değil, bir yara açmak içindir!

Toprakların yüzüne betondan bir medeniyet maskesi geçiren apartmanlara bakınız: Hepsinin altında, hava hücumlarından korunmak için bi-

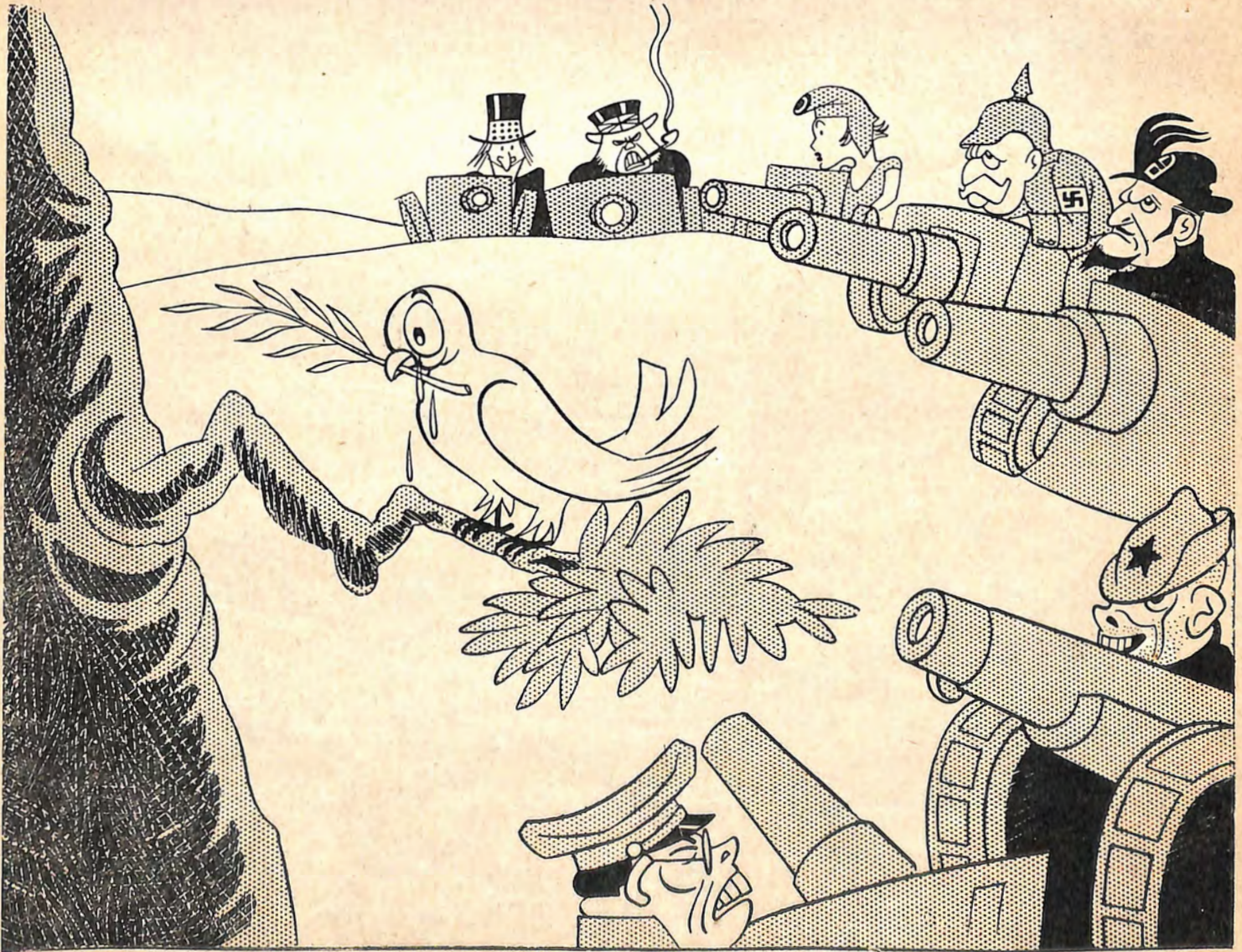
rer sığınak saklı... Tıpkı ilk cetlerimizin, vahşi hayvanların hücumundan korunmak için ördükleri mağaralar gibi!..

Radyo aktivitelerin tahlilinden bir netice öğreniyoruz: Dünya yüzünde hayat, bir milyar yaşındadır. İlk insana gelince, o henüz üç yüz bin senesini doldurmuş bir çocuk!

Hayvanlığı bu kadar eski olan insandan daha ne beklenebilir ki?..

Yusuf Ziya Ortac

Av mevsiminde:

- Buyrunuz...
- Rica ederim, önce siz buyrunuz..
- O halde hep birden!..

ERKEK KADIN OLURSA!

Tefrika No: 1

Operet 3 perde

Yazan: FİSKE

BİRİNCİ PERDE

Uvertür:

Gece gündüz haksız yere,
Kadınların erkeklere
Cevrü cefası reva mı?

Gelecek öyle bir zaman
Erkeklerin kadınlardan
Alınacak intikamı!

Soruyorum size: Bugün
Niçin kadınların üstün
Olsun erkekten makamı

Gelecek öyle bir zaman,
Alınacak kadınlardan
Erkeklerin intikamı!

Bizde bütün sakal bıyık,
Üstün olmak bize lâyük:
Boş sanmayın iddiamı:

Gelecek öyle bir zaman,
Alınacak kadınlardan
Erkeklerin intikamı!

(Ön perde kalkar. Sahne: Bir hastahane konferans salonu; seyirciler konferans dinlemeye gelen davetlilerdir. Sağdan Talât, soldan Emin Belîğ girer. Sahnenin ön sahanlığında birleşirler. Talât, hastahane başdoktoru, Emin Belîğ, sinir hastalıkları mütehas-sisidir.)

Talât — (Baş doktor) Bayanlar bay-lar! Size sinir hastalıkları mütehas-sisımız sayın profesör Emin Belîğ'i tak-dim ediyorum. Şöhretini ve kıymetini hepinizin tanıdığına şüphe yok. Son günlerde epidemik bir hal alan (kadın-laşma) hastalığı hakkında bizi tenvir e-decekler. Lutfen ricamızı kabul buyur-dukları için kıymetli mütehas-sisımıza hepimiz namına alenen teşekkür edi-yorum.

Sözü kendilerine bırakıyorum efen-dim.

(Çıkar. Emin Belîğ gözlüğünü takar ve bir müddet notlarını karıştırır.)

Emin Belîğ — (Sinir hastalıkları mü-tehas-sisi) Son tetkikler gösteriyor ki bu (kadınlaşma) hastalığının tarihi çok es-

kidir. Adeta medeniyetle beraber baş-lıyor. Vakıa hastalığın bugünkü hâd şeklini yeni görüyoruz. Beş altı sene-denberi meydana çıktı. Fakat eskiden de bu türlü hastalıklar vardı. Yalnız onlar, bugünküler gibi kendilerini tam manasile kadın sanmıyorlardı. Sade kadınlara mahsus evza ve etvar göste-riyorlardı: Kadınlara mahsus ürkek-lik, kadınlara mahsus sinirlilik, kadın-lara mahsus süs iptilâsı, güzelleşmek, şıklaşmak arzuları... İşvebazlıklar, fet-tanlıklar... Hani, eskiden (Çıtkırdım bey) dediğimiz bir nevi züppe tipi yok mudur? İşte bunlar hiç şüphesiz bu has-talığa tutulmuş insanlardı. İsim söyle-meğe lüzum görmüyorum. Hafızanızı yoklayınız. Bugün bile hastalığını bu tarzda geçiren bir çoklarını hatırlıyacak-sınız. Yalnız bunların hastalıkları hâd şekilde değildir.

Kadınlaşma hastalığının hâd şekli, bir titreme, bir baş dönmesi, ve mide bulanması ile başlıyor. Hasta kendi-ni kadın sanıyor. Ona aksini söyle-mek hem faydasız, hem de tehlike-lidir. Bir şokla hastayı kaybedebiliriz. Erkekten utanıyor. Kadınları kıskanı-yor. Süse, israfa düşüyor. Kocaya var-mak, gelin olmak istiyor. Hasılı tam bir kadın karakteri alıyor.

Hastayı bu devrede serbest bı-rakmalı. Mümkün olduğu kadar arzu-larını yerine getirmeli. Tabii bir ta-raftan da tedaviye devam etmek lâ-zım.

(Seyirciler arasında bir ses iştilir: «Oof!... Aman!...» Vasfi Rıza ayağa kalkar.)

Vasfi Rıza (Necdet Gülten) — Bana bir şeyler oluyor ayol, tirtir titriyorum, gözlerim karıyor, midem bulanıyor. Aş mı yeriyorum, acaba nedir?

Emin Belîğ (Sinir hastalıkları müte-hassisi) — Ne var? ne oluyor, kimdir o bakayım?

Vasfi Rıza (Necdet Gülten) — Benim doktorcuğum, ben! İçime fenalıklar geliyor, ümmeti Muhammet, handise düşüp bayılacağım!.

Emin Belîğ — Çabuk buraya gelin!
Vasfi Rıza (Necdet Gülten) — Geli-rim ama bir şartla!

Emin Belîğ — Hangi şartla?

Vasfi Rıza (Necdet Gülten) — Öyle elâlemin içinde soyup muayene etme-ğe kalkarsanız.. A... Vallahi ölürüm de razı olmam!. Herkesin namusu var ayol!.

Emin Belîğ — Hayır, soyacak de-ğilsiniz, gelin!

(Seyircilerin arasından kırıtarak sah-neye doğru yürümeye başlar.)

Vasfi Rıza (Necdet gülten) — Çim-dikleme hınzır, şimdi kafana şemsiye-yi yersin!

(Bu aralık seyirciler arasından bağı-ra bağıra bir esneme sesi duyulur. Ha-zım ayağa kalkar.)

Hazım (Karabet Atmacıyan) — Me-ga asvas, ölürüm ki... Akşam carmak-curu fazla kaçardım desem değil... (Tirtremeğe başlar) Dı dı dı dı... Gerde-ğe girmiş evvel zaman gelini gibi sa-pır sapır titroorum!

Emin Belîğ — O da kim?. Ne olu-yor?

Hazım (Karabet Atmacıyan) — Be-nim şekerparem ben! (Titriyerek) Şu halime bak da mehramet et!

Emin Belîğ — Siz de çabuk buraya gelin.!

Hazım (Karabet Atmacıyan) — Cın baş üstüne sultanım!

(Seyircilerin arasından kırıtarak yü-rümeye başlar.)

Hazım (Karabet Atmacıyan) — Öy-le afal afal ne bakoorsun? Namehre-me böyle bakılır, Ayıp değil?

(Seyircilerin arasından yürümeye devam eder. Vasfi Rıza sahneye çı-kar.)

Hazım (Karabet Atmacıyan) — İş-mar edoorsun he? Senin gibilere yüz veririm sanoorsan nah olsun!

(Hazım da sahneye çıkar.)

Vasfi Rıza — (Hazım) A a... Herif peşime takılıp buraya kadar geldi! Bu da kim?

Hazım — Ya sen kim oloorsun?

(Sonu var)

ZAHİR
GÖVEMLİ

Gazetelerden: [Radyo gürültüsile mücadele başlıyor..]

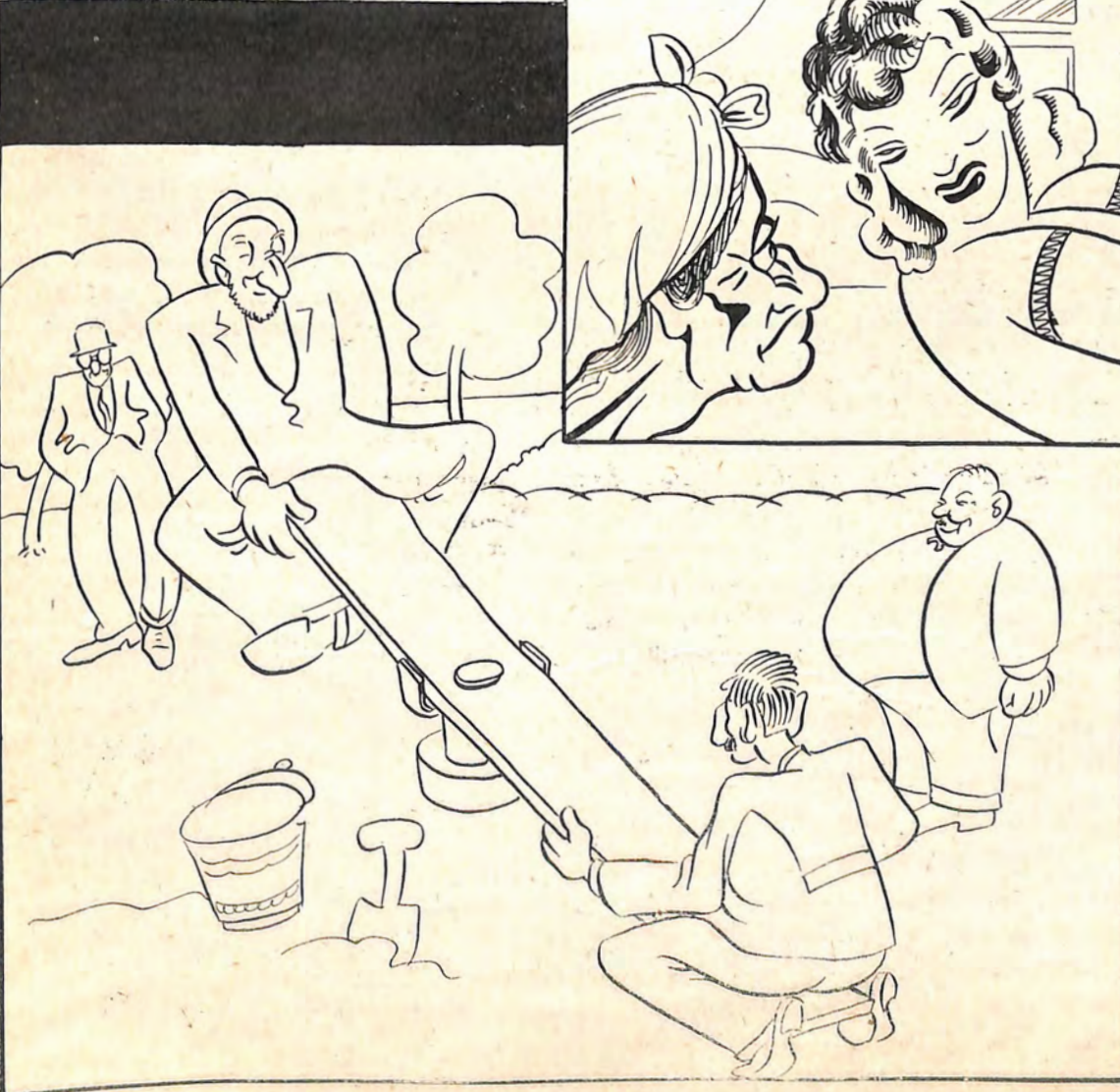
— Amerikada çocukları radyo ile uyutuyorlarmış!..

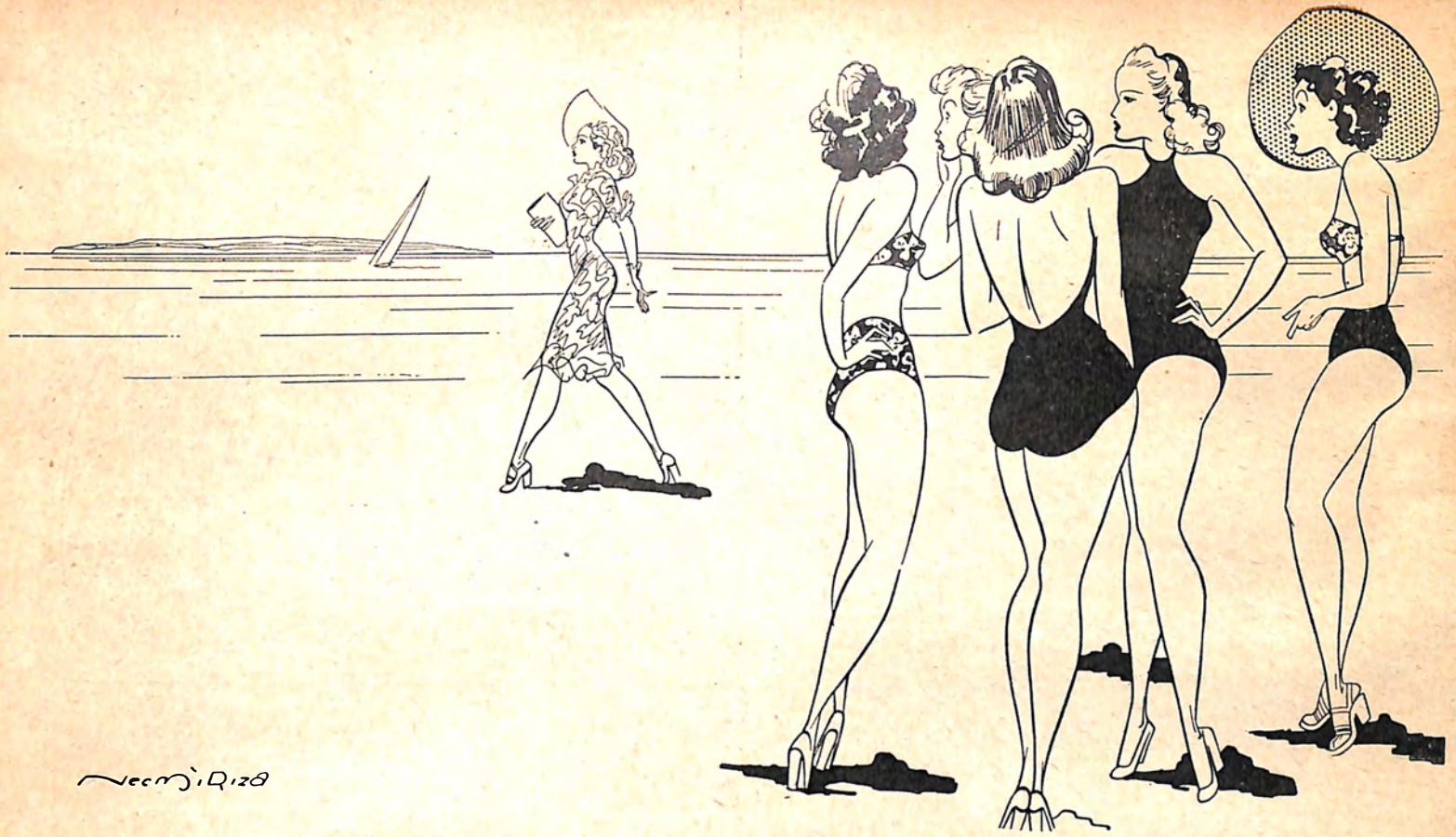
— Bizde tam aksine: Yedi mahalle-yi uyandırıyorlar...

— Kız, ben bu şoferin gözünü pek beğenemedim, sakın bir kaza filân çıkarmıyasınız ..

— Sen meraklanma, ben kendimi kollarım.

Asrî ayıplar!..

— Şunun kıyafetine bak... Aman, ne ayıp!..

DOKUZ!

Yazan : ERCÜMEND EKREM

Bir sabah, Bay Âkil Dâna, uykudan gözünü açar açmaz yatağının içinde birdenbire doğruldu. İki elini ileriye doğru şiddetle uzattı. Gırtlığını birisi sıkıyormuş gibi, boşuk boşuk haykırdı:

— Melun!.. Defol!..

Bitişik odadan bu feryadı duyan karısı Şaziye, bir koşu geldi ve kocasını, evinden fırlamış gözlerle, mütemadiyen açıp kapamakta olduğu parmaklarını seyreder bir vaziyette buldu.

Bütün vücudu titriyor, dişleri altı üstlü birbirine vuran ağzından bir tek kelime almak mümkün olmuyordu. Zavalı kadın merakla sordu:

— Ayol, ne oluyorsun? neyin var?

— Dokuz!

— Dokuz mu?. Hangi dokuz?

Dâna, artık başka cevap vermedi. Sade kendi kendine, boyuna parmaklarını sayıyordu. Karısı, kendini sofa ya attı ve karşılıyan annesine göz yaşları:

— Ah anneciğim! dedi, oldu bana olanlar!. Bizimki aklını oynattı. Şimdi ne yapayım ben?

— Dur kızım!. Kederlenme.. Elbet bir çaresini buluruz. Salmıyor ya?.

— Hayır, ama, nerede ise salacak!

Komşunun imdada gelen erkeğine Âkil Dânanın yanına bir daha girdiler. O hâlâ parmaklarını kımıldatıyor ve kendi kendine bir şeyler söyleniyor.

Kapalı bir otomobil getirttiler, Âkil Dâna'yı içine koydular, doğru Bckırköyüne!..

Yolda, biçare adam, tek kelime tellüm etmemişti. Timarhanenin beklemesi odasında nöbetçi hekim kendisini usulü dairesinde isticvaba kalkıştı:

— Rahatsız mısınız? diye sordu.

Hikmeti hüda, Âkil Dânanın dili, bu ilim adamının huzurunda çözüldü:

— Dinleyiniz, efendim! dedi. Ben deniz akıllı, uslu bir adamım. Fakat bir zamandanberidir zihnime bir şey yerleşti, bir türlü çıkmıyor. Nereye gitem, ne yapsam, nafi!.. Uykuda o, yemekte o, gezmede o, iş başında yine o, hep o... O melun!. Beni her yerde takip ve tazip ediyor!

— Bu, kimdir? Söyley misiniz?

— Kimdir değil, nedir, deyiniz!. Zira bu bir adettir!

— Efendim?.

— Adettir, bayım... Dokuz adedi!..

İki kere dokuz, kaç eder?. On sekiz. On sekizin rakamlarını cemedin: Bir, sekiz daha (9)! 3 kere 9 (27)! İki, yedi daha, yine (9)! Bu adedi sair rakamların kâffesile zarbedin.. Hasılı zarbın rakamlarını cemettikçe mütemadiyen (9) bulacaksınız!.

Hekim, sözünü kesmek istedi:

— Yorulmayın! dedi, yarın yine görüşürüz.

— Yok! müsaade buyurun!. Rakamlarının yekûnu 9 eden her hangi bir adedi alınız. Meselâ 702.. Bunu 9 la zarbedin, (6318) eder. Rakamları ikişer ikişer cemedin: 6 ile 3, dokuz, 1 ile 8 yine dokuz!. Daha zorlusu var: Bir sıra rakam alın, her hangileri olursa olsun. Bilfarz (372965)... Şimdi bunların dilediğiniz gibi sıralarını değiştirin, meselâ (975632) yapın. En azını en çoğundan tarh edin, ne kaldı? (602667) değil mi?. Rakamları topla-

Yin: Altı, iki daha sekiz. Altı daha on dört. Altı daha, yirmi. Yedi daha 27. Şimdi dikkat buyurunuz: Yedi, iki daha 9 değil midir?..

Doktor, istemiyerek alâkadar olmağa başlamıştı.

— Acayip! dedi.

— Acayip ya!.. Alın size bir da ha: Aklınıza gelen her hangi, en müt-hiş bir adedi şuraya kaydediniz!. Bunun rakamlarını cemedin. Hasılı cem'i o ilk yazdığınız adetten tarh edin. Elde edeceğiniz hâsıl, daima ya (9) ve ya dokuzun misillerinden biri olacaktır.

Doktor, gayri ihtiyarî, eline bir kurşun kalemi almış, sigara paketinin arkasına şu adedi yazmıştı: (865429733) bunun rakamlarını yekûn etti, (47) buldu. Kırk yediyi o adetten indirdi: (865429686) elde etti. Bu rakamları da cemedince baktı ki (54) tuttu. (5+4) ün de (9) ettiğini görür görmez, ayağa kalktı ve asabî bir sesle Âkil Dâneya:

— Gidiniz! diye haykırdı. Yeter!... Biraz daha devam ederseniz ben de cıldıracağım!

Sonra, Dânanın serbest bırakılması için, kapının yanında duran gardiya-na seslendi, fakat duyuramadı. O bi-çare adam da, elinde kâğıt kalem, gözleri yerinden fırlamış, dokuzlarla uğraşıyordu!..

Ercümend Ekrem

~~~~~

GÖLGE!

İki ahbap borsa hanının önünde karşılaştılar:

— Bonjur İzak.

— Bonjur Salamon.

— Buyün Rebeka ilân nikahimiz u-luyor..

— Oğurlu kademli ulsun..

— Ama senden bir ricam var.

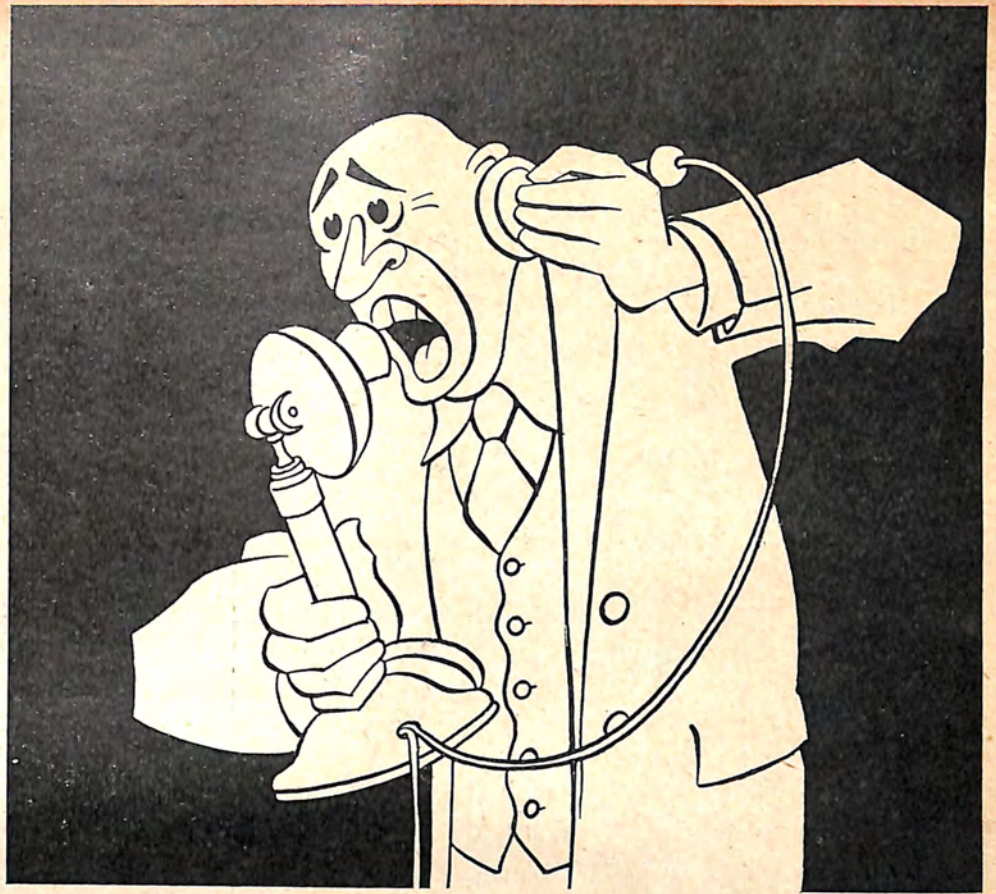
— Soyle?.

— Nikâhta Rebekaya yuz lira vere-ceyimi söyledim. Bende elli lira var. Elli lira da senden borç istiyorum.

— Yozlerim çıksın ki yok.. Sana pa-ra veremem. Ama, istersan bir akıl vereyim..

— Ver..

— Nikâh ulurken elli lirayı cebin-den çıkarır şöyle nikâh memurunun masasına doğru uzatırsın. Masanın üstü kristaldir. Elli liranın gölgesi ca-min üstüne vurur... O zaman, işi yu-rultuye yetirir, gölgeyi yostererek: İş-te, dersin, elli lira bu. Elindekini uza-tarak: Elli de bu.. Yuz... Haydi ha-yirlisi ulsun!

— Ne?.. İşitmiyorum!.. Zatiâliniz gazeteci misiniz?..

— Nereden anladınız bayım?..

— Sesiniz pek çıkmıyor da...

İzak mahzun mahzun başını salladı:

— İmkânı yok...

— Neden be?.

— Çünkü bende elli liranın kendisi yok, sade gölgesi var!..

Pireleniyon mu Gı?..

Belkıs sırtındaki gömleği çıkardı, bir köşeye fırlattı.. Bol, beyaz yeldirmesini çıplak etinin üstüne giydi. Dışarı çıktığı zaman güneşi ta tepesinde buldu. Kurşun gibi ağır sıcaktan toprak yer yer çatlamıştı.. Bütün köy cayırdı yanıyordu... Havada başa vuracak kadar koyu bir portakal kokusu vardı. Belkıs su dolu güğümü omuzladı, avludan geçerken kocası Selim seslendi:

— Nereye gidiyorsun, kız?.

— Bahçeye, portakal toplamağa..

İhtiyar koca buna memnun oldu... Selimin, köyün yarım saat ilerisinde büyük bir portakal bahçesi vardı. Mahsul toplama zamanı idi.. Halbuki koca bahçenin portakallarını toplamak

için ancak bir genç ırgat tutabilmişti.. Ömer'in -ırgadın ismi- tek başına bütün mevsim içinde binlerce portakal devşiremeyip çürüteceğinden korkuyor, ödü patlıyordu.. Belkıs'ın Ömere yardım etmesine bu cihetten pek memnun oldu... Belkıs üzerinde pek az şey olduğu halde bahçeye kadar adam akıllı terlemişti. Göğsünden karnına doğru sicim sicim terlerin aktığını hissediyordu. Bahçeye gelince Ömeri bir gölgenin altında dinlenirken buldu. Delikanlı da sıcaktan bitap bir halde idi. Göğsü bağı açık, gözleri aralık yatıyordu... Belkıs elindeki güğümden bir avuç su aldı.. Delikanlının çıplak göğsüne serpti... Ömer, Belkısı, eteğinden yakaladı:

— Gız, gız... Pireleniyon mu? Pireleniyon mu?

Selimin güzel karısı, genç ırgadın yanına uzanırken, fısıldadı:

— Pireleniyom... Ne edeceksin?.

Yukarıda da söyledim ya.. Hava erimiş kurşun gibi sıcaktı.. Toprak yer yer çatlamıştı... Ağır portakal kokusu insanın sinirlerine tuhaf bir gerilme veriyordu. Genç ırgatla genç kadın bu portakal kokusu ve cehennem sıcaklığında bir portakal ağacının koyu gölgesi altında saatlerce pirelendiler.. Belkıs köye döndüğü zaman pek yorgundu... Eeee.. Şaka değil, o gün çok portakal toplamışlardı.. Bütün geceyi bitap bir halde, derin bir uyku ile geçirdi. Fakat sabah olur olmaz güneşle beraber hemen bahçeye portakal toplamağa koştu.. Selim karısının bu fevkalâde çalışkanlığına hayrandı.. Belkıs portakalları bir an evvel toplamak için adeta zayıflamış, süzülüştü...

***

Bir hafta sonra bütün köy delikanlıları Bay Selim'e, hizmete koştular... Hepsi de bedava olmak şartıyla Selimin portakallarını toplamağa talipti... Selim, ötedenberi kendisinin muhterem bir zat olduğuna kanıdı.. Gençlerin şahsına gösterdiği bu hürmete şaşmadı.. Ve talipleri Belkısın nezaretinde bahçesinde parasız pulsuz çalıştırdı... Fakat Selimin bahçesinde çalışmak pek yorucu bir işti.. Gençlerden çoğu iki gün meşgul olduktan sonra yorgun argın bu işi terk ettiler.

Civar köy delikanlıları da Selimin portakallarını bedava toplamağa gönüllü idiler.. Delikanlılar, birer birer Selim'e geliyorlar, onun bahçesinde Belkıs'la birlikte bir iki gün çalıştıktan sonra köylerine dönüyorlardı. Artık Selimin keyfi de keyifti hani... Kasabanın sokaklarından geçerken koltuklarına karpuzlar sığmıyordu... Boru değil, tekmil civar köyleri ona parasız hizmet etmeğe amade idiler... Bu derece hürmet şimdiye kadar kime edilmişti.. Selim, ne kadar böbürlense yeri vardı.

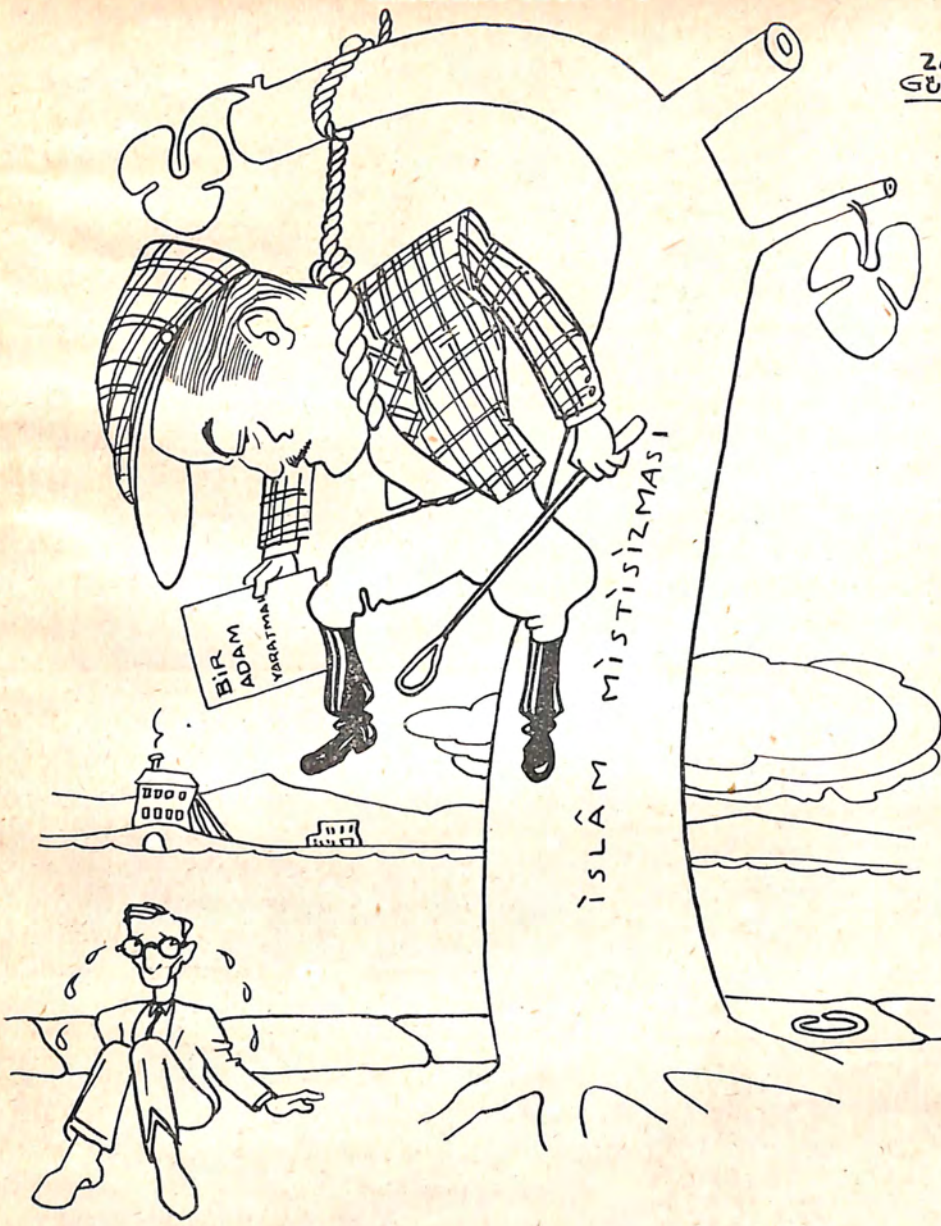
Lâkin Belkıs'ın çalışkanlığına da ne buyurulurdu? Biçare kız artık geceleri de eve gelmiyordu... Genç kadın,

ORHANURAL

— Almanya, Südet meselesini bir türlü halledemiyormuş...

— Bizde de öyle: Süt, et meselesini bir türlü halledemiyoruz!..

ZAHİR
GÜVEMLİNecib Fazıl'a göre : **Hakiki san'atkâr!..**

mehtaplı gecelerde köy delikanlılarıle sabahlara kadar portakal topluyordu.

* * *

Belkis o gece de evden çıkmadan evvel çıplak teninin üzerine yeldirme sini giydi... Ayın ışığı altında gölge sini büyültüp küçültürerek kınta kınta portakal bahçesine doğru yollandı... Selim erkenden yatağına çekildi...

Fakat sıcaktan mıdır, nedir bir türlü kendisini uyku tutmuyordu. Aklına karısı geldi... Zavallı Belkis şimdi bu dakikada kimbilir ne sıkıntılar çekiyor, nasıl yoruluyordu. Selim, sağa döndü, olmadı, sola döndü olmadı. Nihayet yatağından fırladı, şalvarını ayağına çekti.. Bir saat sonra portakal bahçesinin önünde idi... Lâkin bahçeye yaklaşınca bir gürültü işitti. Dikkatle baktı. Biraz ileride iki gölge altalta üstüste kavga ediyordu. Kavgacıardan biri Molla'nın oğlu Ahmet, öbürü çoban Ali idi.. İki adam Selimi gö-

rünce hemen birbirlerinden ayrıldılar, ayağa kalktılar... Selim sordu:

— Niçin kavga ediyorsunuz yahu? Molla'nın oğlu kekeledi:

— Bu gece ben Belkisla portakal tophıyacaktım.. Çoban Ali sıramı aldı, ben de onu dövdüm..

Selim, bu işe pek memnun oldu:

— İkiniz de birden toplansanız olmaz mı?

— Olmaz bayım, olmaz...

Selim:

— Durun, dedi, ben sizin aranızı bulayım.. Gece yarısına kadar sen portakal topla, gece yarısından sabaha kadar da çoban Ali toplansın. Olmaz mı?. Bu işi nöbetleşe yapın.

Gençler razı oldular. Selim evine dönerken kendi kendine söyleniyordu:

— Hürmetin bu derecesi de fazla... Gençler bana hürmet göstereceğim diye birbirlerini boğazlıyacaktı!

Dalgı

C... bir arkadaşına tesadüf eder:

— Nasılsın?

— Bildiğin gibi.. Rahatsızım...

— Canım, seni bir doktora tavsiye etmiştim, gittin mi?

— Gittim.

— Tarafımdan geldiğini söyledin mi?

— Söyledim.

— Peki ne yaptı?

— Ne yapacak.. Senin selâmını söyleyince ilk işi tedavi ücretini peşin almak oldu.

TOP BAŞINA !

Balkan harbinde, Selânikli Samuel isminde bir Musevi, Yunan ordusunda topçu neferi idi. Fitreten açık göz, zeki olduğu için bir sene zarfında askerlik ve topçuluğun nazariyatını gayet iyi öğrenmiş, nişangâhı, endahı filân mükemmel bellemişti. Vaktaki Selânik civarında Samuelin taburu harbe girdi. O zaman bölük kumandanı Mi-halâki Gazato, kendisini top başına geçirdi ve Samuel rumca bilmediği için türkçe kumandayı verdi:

— Hazır ol, Samuil... Nisangâh... bin bes yüz eli!

Samuel telâşla topu kurdu, nişanını aldı.. Tir tir titremeye başladı.

İkinci kumanda daha sert verildi:

— Ates!...

Yahudi hemen döndü, yüzbaşıya bir selâm vererek:

— Afedersiniz efendim! dedi, buyün cümartesi... Biz ateş tutmayız!.

HÜRMET

Tramvay bermutat dolu idi. Ön sahanlıktan binen bir Bayanı, itile kakıla, tâ tramvayın ortasına sürüklemişlerdi.

Şair Salih Zeki zarafet ve nezaketile meşhurdur. Derhal kalktı, yerini takdim etti :

— Hele buyuruverin Bayan...

— Teşekkür ederim, çok naziksınız.

— Nezaketimden değül, erkekler hakkındaki yanlış bir hükmün tashih edilmesini isterim...

— Ne gibi ?

— Erkekler yalabuk kanlılardan başkalarna yer vermezler derler del..

Lisanı hal

Bay Ayet, geçen gün arkadaşı Abdurrahmanın evine gitmişti. Salon - da oturmuş bekliyorken, içeri, genç, güzel ve tabii fıkradak bir Rum hizmetçi kız girdi. Evvelâ, yan yan bakiştılar, sonra, kıs kıs gülüş-tüler ve neticede oynaşmağa başladılar...

On dakika sonra, B. Abdurrahman salona girdiği zaman, parmağı ağzında kaldı ve:

— Ayet, bu ne rezalet?

Diye haykırdı ... Misafir, üstünü başını düzeltmeğe çalışarak cevap verdi:

— Deminden beri yalnız oturmaktan içim sıkılmıştı. Bu hizmetçi kız geldi. Konuşayım dedim, türkçe bilmiyor. Ne yapayım, ben de lisanı hal ile arzı me-ram ettim!

Kız — Siz şair ruhlu bir gençsiniz.. Neye yazmıyorsunuz?..

Erkek — Adresinizi verin de yazayım...

Tenzilât]

Salamonun karısı, gece yarısı doğum ağrılarıyla kıvrılarak uyandı

Bir müddet, belki çocuk kendi kendine çıkar diye beklediler. Olmadı! ... Nihayet civardaki ebe kadını çağırdılar. Fakat, aradan saatler geçtiği halde çocuk yine görünmedi!.. Çaresiz, doktor Mişonaçıyı getirdiler. .

Mişonaçi evvelâ pazarlığı kesmek istedi:

— Bak iki yozum, illi papel alırım!

Salamon dizlerini dövdü:

— İlli papel mi?.. Aman, aman, aman... İnsaf be!... Bir çocuğa, illi papel olur mu?.

Doktor boynunu bükte:

— Usul böyle ... Ama, karın ikiz doğursa, oteki çocuk için yüzde yirmi tenzilât yaparım!..

Kibar terzi

Niğdeli Leonida, dükkânının önünde durur, gelen geçen müşterilerini çevirir, kendini methederdi:

— Benim gibi terzi, İstanbul içinde parnağla gösterilir. Gumaşların en halisi, en gıbarı bendedir. Sermaye para etmez. Terzi gışının da gustosu olmalı. Şu camegenlere bir bağındı, camından çerçevesine gadar her bir yanından gıbarlık ağıyor.

Eski müşterilerinden biri on liraya pazarlık etmiş, paltosunu tornistan ettirmişti. Havalalar birden soğuyunca paltosunu almak istedi, fakat parası yoktu. Leonida:

— Sende param galacak değil a, ne zaman ossa verirsin, dedi.

Bir eski müşteriye bu kadar ikram olurdu. Aradan iki ay geçmişti. Paltosunun tornistan parası ödenmemişti. Leonida, müşterisine yolda tesadüf etmişti:

— Nirde bizim on beş lira, gardaş?

— Ne on beş lirası? On liraya pazarlık etmemiş miydik?

— Yog, on beş idi. Hem dört aydır beni beglettin. Aşgossun derim. Ben gatiyen viresiye aksata etmem. Sana garşı bir gıbarlık etmişim. Hoş para-ya gozüm tog ya!...

— Aman Leonida, böyle on, on beş liralık kibarlık olur mu?.. Asıl kibarlık bundan bahsetmemektir.

— Bu gadan da bir gıbarlıqdır!

— Peki, ya borcum otuz, kırk lira olsaydı?

— Dava ederdim..

— Yüz lira olsaydı?

Üşümüş gibi paltosunun lütr taklidi yakasını kaldırdı, içine büzüldü:

— Amanın derim, susundu. O va-ğit iflas ederdim!

Karga

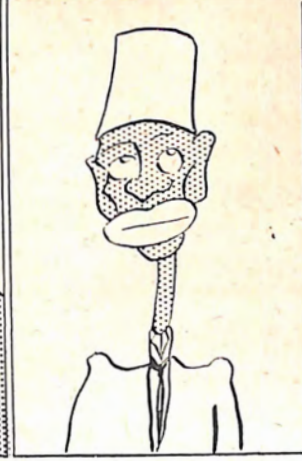
- Avrupada kadın modalarını kadın terziler çıkarır, madam!..
- Erkek modalarını?..
- Devlet reisleri..

Edeb

Edebiyat

Ensesine vur lokma-
sını al

Er kişi niyetine

Evvel zaman içinde:
Evlilik

Duvar saati!

Atalar sözü, bazan birbirini nakzedenden şeylerdir. Maahaza bunda bir fevkalâdelik yoktur. Zira nefsimizde tecrübe edecek olursak hemen anlarız ki, yeryüzündeki insanlar bir meseleyi hep aynı şekilde düşünemiyorlar.

İşte bundan dolayıdır ki bize kadar intikal eden söz temsillerinden biri: «Eskiye rağbet olsa bit pazarına nur yağardı.» dediği gibi diğer biri de: «Kaçın yeniden, şaşma eskiden» diye bize tecrübeli insanlardan istifadeyi tavsiye eder.

Anlaşılan bu son tavsiyeye mebni olacak, Bay Tefvik Sahip, otuz dört baharlık mevcudiyetini, elli beş senelik bir maziye malik olan Bayan Şekûre Firdevs ile birleştirmişti.

Tefvik Sahip bir ticarethanede veznedardı; mütemadiyen başkalarına ait paraları saymaktan usanmıştı. Bayan Şekûreye gelince o da duldu; yalnızlık, kimsesizlik ona çok gıran geliyordu. Tefvik Sahip züçürttü. Bayan Şekûrenin bir kaç parça akarı, bir miktar sağlam iradı vardı.

Bir gün, müşterek bir ahbab evinde rastlaşmışlardı. Birbirlerine karşı o kadar lâkayt durmuşlar, öyle malayani şeyler konuşmuşlardı ki, görenlerden hiç biri bu iki canın yakında birleşeceklerine ihtimal vermemişti. Halbuki o gün ayrılır ayrılmaz, tarafeyn tahkikatını yapmış, araya adam koymuş ve bir hafta geçmeden nikâhları kıyılmıştı.

Bayan Şekûre, bir günah kadar çirkindi. Fakat Tefvik Sahip, onun zengin olduğunu haber alınca pek de çirkin olmadığına kanaat getirdi.

Tefvik Sahip'in, çapkınlıkta, horoz-

lukta büyük bir şöreti vardı. Bu, Bayan Şekûre'nin nazarında, bütün kusurağını örttü, çabucak anlaştılar..

* * *

Cerrahpaşa Hastanesinde gözde bir
doçent:

İrfan Başar

Güvey gireceği akşam Tefvik Sahip tıka basa yedi, sünger gibi içti.

Bayan Şekûre, fartı heyecandan ağzına ne bir lokma yemek, ne bir yudum içki koydu. Kocasına tombul göğsünü göstererek:

— Tuhaf şey! dedi; şuramda iri bir top varmış gibi geliyor.

Bay Tefvik nazikâne cevap verdi.

— İçkinin tesiri mi acaba?... Ben iki tane görüyorum!.

Gülüştüler.. Ve biraz sonra haclei zifafa çekildiler. Bayan Şekûre, derhal soyunup kendini yatağa attı. Olanca cesaretini toplayarak koynuna girmeğe hazırlanan biçare Tefvik'e seslendi:

— Şu anahtar al da saati kur. Rahmetli kocam, saatler kadınlar gibidir, derdi de her akşam yatmadan evvel kurardı!

Bu sözleri söylerken ihtiyar gelinin gözleri parıl parıl parlıyordu.

Bay Tefvik Sahip hiç cevap vermedi. Kemali tevekkülle kendisinden istenilen bu hizmeti ifa etti ve uyudu.

Ertesi akşam yine yatağa girecekleri sırada Bayan Şekûre duvarda başka bir saatin asılı olduğunu gördü.

— Ah, ne kadar güzel bir saat! diye bağırdı; yeni mi aldın?

Bay Tefvik Sahip bıyık altından gü-lüyordu:

— Evet, dedi, hem de bunun benim nazarımda ayrıca, pek büyük bir kıymeti var. Ayda bir kuruluyormuş.

Ve başını yastığın altına sokarak hemen uykuya daldı.

Karga

Hassasiyet!

Lâmîa, her ebeveynin iftihar edeceği güzel, ince, bir kızıdır. Babası, ona yüksek bir terbiye vermiş, ciddîden mükemmel yetiştirmişti. Bay Safa bundan dolayı duyduğu iftihar saklamaz, derin muhabbetini her yerde her zaman söylerdi.

Lâmîanın, çok tatlı ve saf bir tebessümü vardır. Bu tebessümde onun temiz ruhu, lekesiz saffeti parlar. Kalbi, her genç kızın duyduğu çapkın hislere lâkayttır. En musir iltifatlara, en heyecanlı ilânı aşklara bile kulaklarını tıkır, yalnız, beş sene evvel kaybettiği annesine hayalî bir sevgi ve şefkatini kendisine veren babasına da çok minnettar bir muhabbet beslerdi

***

Lâmîa, bir müddettenberi değişmişti. Karşıkı apartımında oturan genç, her göz göze gelişte, eriyen ve eriten bakışlarıyla onun kalbinde, şimdiye kadar hiç duymadığı tuhaf, isimsiz bir heyecan uyandırmıştı. İlk günlerde, lâkayd kalmak istediği bu hal, onu gittikçe sanyor, bütün rüyalarını dolduruyordu... Fakat bunu, kendisinden ve bir haftadır ona busenin manasını öğreten Celâlden başka hiç kimse bilmiyordu..

***

Lâmîa, babasile beraber haftada iki defa sinemaya gidiyordu. Bir gün, sinemanın müsait karanlığında Celâl ile buluşmağı düşündü... Ve bu fikir bir kere geldikten sonra ondan caymak imkânsızdı.. Şimdi, o da her genç kız gibi küçük bir hilekâr olmuştu: Sinemaya gidecekleri vakit - yavaş yavaş mahremi esran olmaya başlayan - hizmetçi kız ile yan yana üç bilet aldırıyor ve bir tanesini Celâle yolluyordu.

***

Dün gece, sinemanın beyaz perdesi üstünde bir aile faciasının muhtelif safhaları gösteriliniyor. Celâlin çapkın eli, genç kızın avuçlarını okşıyarak bileklerine, bileklerinden kollarına doğru uzanmağa başladı. Bu sıcak ve mestedici temas altında, Lâmiâ, tatlı bir heyecanla ürperiyor, sık sık nefes alarak hıçkırığa benzer, garip sesler çıkıyordu!

Bay Safa, elektrikler yanınca kızı-

nın yüzüne baktı: Lâmiânın hakikaten gözleri yaşarmış, çehresi sararmış gibiydi. Kendi kendine: «Zavallı yavrum, dedi, ne kadar hassas!»

***

Akşam, evlerinde, kadın, erkek, bir çok misafir vardı. Bay Safa, bermutat fırsatı kaçırmadı: Kızının sinemadaki teessürünü, hele filmde, annesine üç evlâdının ölü haberini getirdikleri zaman nasıl heyecana gelerek titrediğini anlatmağa başladı.. Sonra, Lâmiâya dönerek:

— Yavrum, dedi, merak etme, pa-

zar günü ikinci kısmı gösterilecek, göreceksin ki anne çocuklarını bulacak, kocası esaretten gelecek, her şey değişecek; o zaman da belki yine müteheyyiç olacak ve ağlıyacaksın.. Fakat, bu sefer dökeceğin göz yaşları, memnuniyetten, zevkten olacak!

Lâmîa, gizli bir hicap ile ayaklarının ucuna bakarak, nemli dudaklarını büktü:

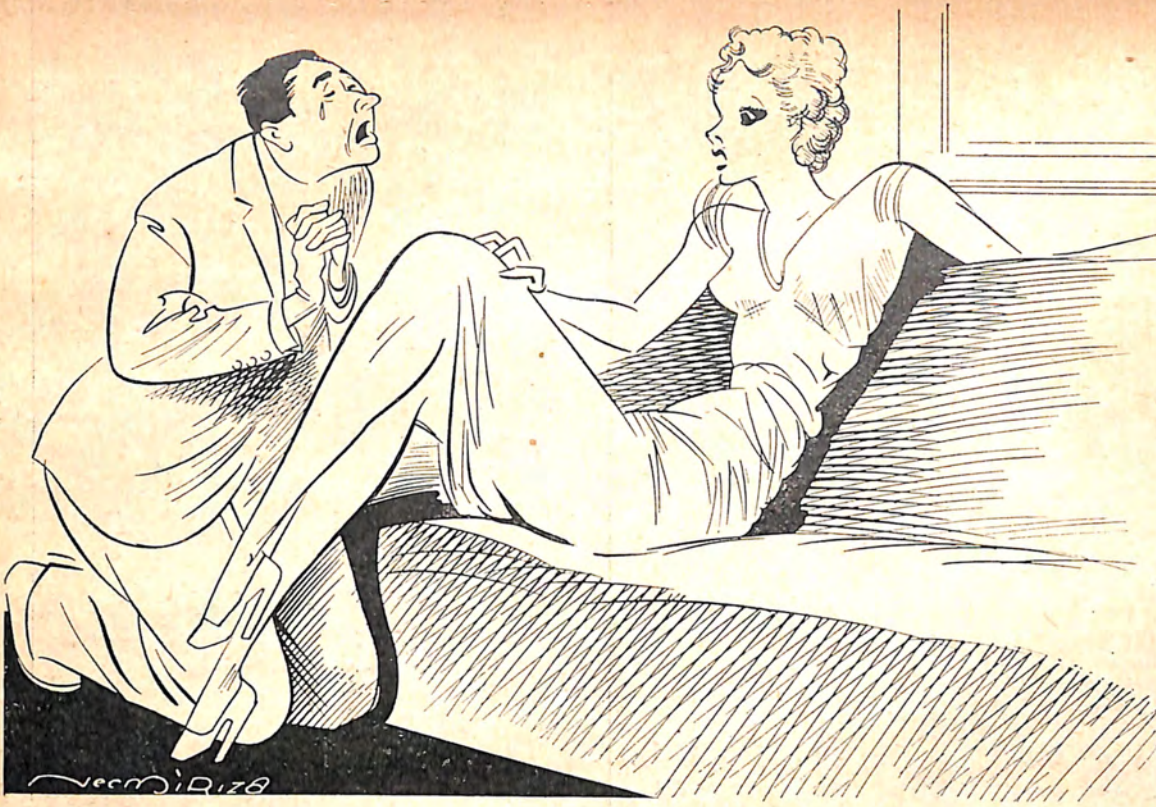
— Ne yapayım babacığım, dedi, elimde değil, o kadar hassasiyetime dokunuyor ki, dayanamıyorum!.

Devekuşu

— O çapkın oğlan Tanrının günü gelip bizim hizmetçi kızla konuşuyormuş... Ne diye içeri bırakıyorsun?..

— Ne bileyim ben bayım... Küçük bayanı görmeğe geliyor sanıyordum!..

Erkek — Vallahi, billâhi intihar edeceğim...

Kadın — Seni utanmaz seni, hâlâ ölen karının yanına gitmek istiyorsun ha?..

Basü Badelmeyt

Bay Hulûsi kolay kolay neşesini kaybetmez, ama bu fani dünyada üç şeyi muhafaza etmek bir hayli güç olduğu için parayı, kadını ve neşeyi her zaman elde bulundurmak kabil değildir.

Bay Hulûsi, Lâleli yokuşunu çıkarken bu felsefeyi yapıyordu. Çünkü cadde de bir cenaze alayına rastlamıştı, fakat yalnız hazine bir manzara görmekle kalmadı, öğrendi ki bu uzun tahta çekmecenin içinde yatan betbaht, sabık posta ve telgraf mümeyyizlerinden Hüseyin Fehmidir. Ah... Doğrusu Bay Hulûsi beyninden vurulmuşa döndü. Hüseyin Fehmi gitti ha... Tevekkeli değil, zavallı midesinden ne kadar şikâyet ederdi ve bir haftadır da Aksarayda, çınar altındaki kahveye uğramıyordu.

Bay Hulûsi: «Bari son vazifemi yapayım, zavallı Fehmiyi ikametgâhı ebedisine kadar teşyi edeyim.» dedi, cenaze alayına iltihak etti!

Zavallı arkadaşı Edimekapısına götürülüyordu. Bununla beraber Bay Hulûsinin bu uzun yolu yürümek zahmetini çektiği muhakkak değildir. Zira, yollar da, merhum arkadaşına ait hatıraları kendi kendine yâd ederek nerelerden geçtiğinin bile farkında olmamıştı.

Otuz dört senelik arkadaşları. Divanı muhasebatta, maliyede, aynı kalemde, senelerce birlikte ifayı hizmet ettiler. Akşamları çınar altındaki kahvede otururlardı. Her akşam ve her akşam tavlardı. Merhumun faziletlerine hiç uymıyan bir fena huyu vardı: Oyunda muzıkçılık ederdi. Fakat...

Adam sen de... Geçmiş günler... Bu kadarlık kusur nereden hatıra geliyor.

Şu da var ki Bay Hulûsi, merhumun ailesini ve akrabasını hiç tanımadı, cenazeyi takip eden insanlarla göz aşinalığı bile yoktu, Cenazenin Hüseyin Fehmiye ait olduğunu ona, bu hazine kabile ile birlikte giden eski bir maliye memuru söylemiş, Bay Hulûsinin:

— Bu kimin cenazesi?

Sualine:

— Mümeyyiz Hüseyin Fehminin!

Cevabını vermişti. Onun için Bay Hulûsi, bu kabile içinde merhumun kendisine otuz dört senelik bir dostlukla bağlı olduğunu bilen, mateminin derinliğini hissedilen bir dert ortağından da mahrumdu ve tek başına melûl, mahzun yürüyordu.

Cenaze meskeni edebisine tevdi edildi. Bay Hulûsi

kimseye göstermeden ağladı. Aksaraya döndü.

Bu hazine macerayı burada size ne münasebetle hikâye ettiğime şaşmanız pek tabiidir.

Akşam üstü Bay Hulûsi, Aksaraydaki çınar altı kahvesinde hep zavallı Fehmiyi düşünerek oturuyordu. Gözleri çınarın arkasındaki tahta parmaklıklı kapıya dalarak düşünürken birdenbire avazı çıktığı kadar bağırdı. Kahve halkı ayaklandılar:

— Ne oluyorsun Bay Hulûsi?

Hulûsi ne mi oluyor? Hulûsi deli oluyor.. Çünkü tahta parmaklıklı kapıdan içeriye Hüseyin Fehminin girdiğini görüyor! Evet!.. Hüseyin Fehmi!.. Ta kendisi.. Posta ve telgraf mümeyyizlerinden Hüseyin Fehmi... Onun otuz dört senelik arkadaşı... İşte sapasağlam.. Geliyor... Kahveden içeriye giren...

Bay Hulûsi yerinden fırladı, koştu, bir hayalet zannettiği arkadaşının boynuna sarılarak bağırdı:

— Sen ölmedin mi?!

Fakat Hüseyin Fehminin ölmediği orada bulunması le lüzumundan fazla sabittir. Neden sonra anlaşılıyor ki vefat eden Hüseyin Fehmi, posta ve telgraf değil, rüsumat mümeyyizlerindedir ve Bay Hulûsiye yanlış haber verilmiştir.

Sevincinden bir kere daha deli olmak tehlikesi geçiren Bay Hulûsi, Hüseyin Fehmi ile tavla başına geçerken şamatalı kahkahalar atıyor:

— Artık sen ölsen de cenazenin arkasından gelmem, ben vazifemi yaptım, sıramı savdım! diyordu.

Dalgacı

Yenicami önünde satıcı avaz avaz haykırıyordu:

— Kürdan verelim, kürdan...

Sümsük bir herif, ceketinin yakasını kaldırmış, tintin giderken durdu. Kürdan satıcısı bu duruşu kendisi için zannederek bir kutu kürdan uzatınca, adamcağız sormağa mecbur oldu:

— Kaça veriyorsun?

— Kutusu on beş kuruş...

— İçinden iki tane seç de ver..

— İki kutu mu?

— Yok canım... İki çöp tanesi...

— İki çöp kürdanı ne yapacaksın?.

Herif güldü:

— Bizim gibilerin dişi bir kürdanı, on senede eskitemez de ondan!.

Salamon, Rebekanın ikinci kocası idi. Evlendikleri günün gecesi, bir arada yatarlarken Rebeka nasılsa yatağı ıslattı.

Soğuk bir yaşlık hissedip birdenbire uyanan Salamon:

— Köpoğlusunun karısı! diye bağırdı. Utanmuyor musun?... Bana böyle yapılır mı?. İski kocanın yanında iken neye yapmadın?.

Rebeka:

— Ne soylesan hakkın var! dedi. Yalanız, benin iski kocasını kiskanmaya hakkın yok.

— Neden?.

— Çünkü sana iltimaz ettim.. Allah inandirsin!

HERŞEY

En güzel yazılar

En güzel resimler

En meşhur imzalar

Haftalık **HERŞEY** Mecmuası'nın sayfelerinde toplanacaktır.

52 Sayfa

10 kuruş

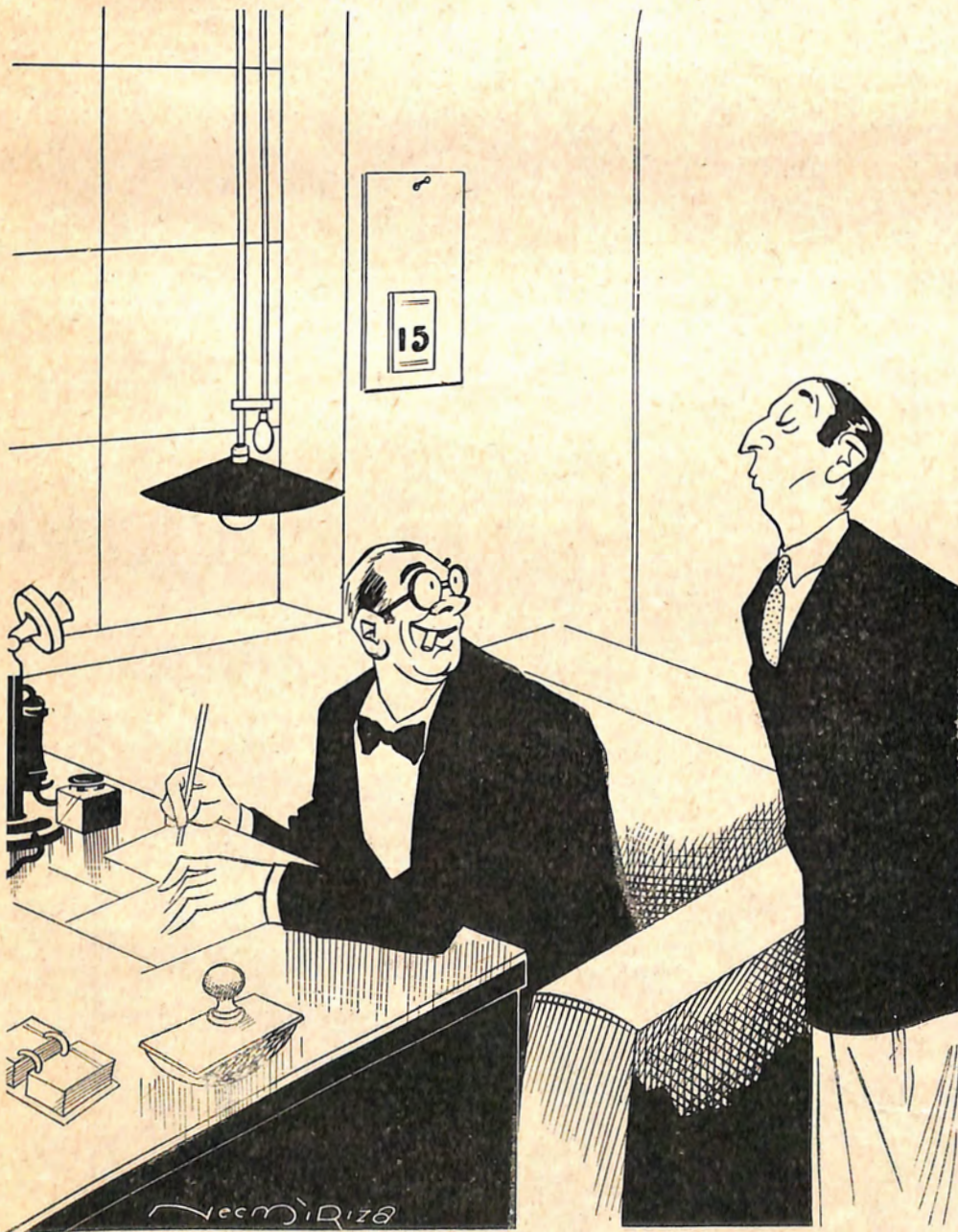
HERŞEY

Edebiyat, fen, musiki, spor, kadın, moda, tarih, resim gibi, her okuyucuyu lezzetle alâkadar edecek mevzuları en şöhretli imzalarla sayfelerinde toplayacaktır.

HERŞEY

Türk Matbuatının eşini görmediği bir güzellik ve zenginlikte çıkacaktır.

Pek yakında

— Avrupadan gazetenize mektup yazıp göndereyim mi?..

— Peki ama, sizin muharrirlikle alâkanız yok ki... Bu mektupları neye yazacaksınız?..

— Hiç, herkes Avrupaya gittiğimi anlasın diye!..

Tefrika No: 11

MAHMUD YESARİ

— Bir gayret... Bir cesaret...

Remide, elini tekrar ona vermişti; sıgılığa ağır ağır yürümeğe başladılar. Genç kadın, her adımda bir çığlık kopararak ürperiyordu:

— Çok soğuk!

— Alışsınız!.

Su, dizlerini aşınca, Cin, Remideye:

— Vücudünüzü tamamen suya sokun; alışın, dedi.

Genç kadın, ellerile omuzlarını tutmuştu; çığlık çığlık bağırıyordu:

— Oh! Çok soğuk... Bütün vücudum fena ürperiyor.

Remidenin çırpınışına delikanlı kızmış gibiydi:

— Böyle durursanız, daha fazla üşürsünüz. Haydi, bir cesaret, giriverin. Yoksa, hasta olacaksınız.

Genç kadın titreye titreye çömeldi, hemen fırlayıp kalkmak istedi. Fakat Cin, iki elile suları çırpıyor, ona göz açtırmıyordu. Remide, yarı hiddetlenerek yalvarmağa başlamıştı:

— Oh! yapmayın. Çıkar, giderim.

Delikanlı, su serpmekten vaz geçmiş, gülüyordu. Genç kadın da doğrulmuştu; kaşlarını çatarak Cin'e çıkışmak istedi; sudan çıkınca ferahlamıştı. Bu ferahlık, biraz evvelki korkusunu, hiddetini unutturuverdi, o da kahkaha ile güldü.

Cin, kahkahaları arasında:

— Ödünüz yanı koptu, sayılır, diyordu. Şimdi, ilk yüzme denemesine geçelim.

Genç kadın, birden şaşırmıştı:

— Biraz dinlenmiyelim mi?

Delikanlı, ondan çok şaşırarak kollarını iki yana açtı:

— Ne yaptık da yorulduk?! Karar, karardır. Bugün, yüzmeyi deneyeceğiz. Geri dönmek olmaz.

Tatlı bir gülümseyişle genç kadına sokulmuş, omuzlarından tutmuştu:

— Haydi. Tekrar dalınız. Ben, vücudünüzü ellerimle tutacağım. Burası, ne kadar sıgılık, görüyorsunuz. Sizi bıraksam bile, hemen kalkabilirsiniz. Korkacak bir şey yok...

Cin'in tatlı sesi, tatlı gülümseyişi, genç kadını yumuşatmış gibiydi, dizlerini bükerek suya dalıverdi:

— Fakat, çok açılmıyacağız.

— Elbette.

Delikanlı, kuvvetli kolları Remideyi tutarak:

— Şimdi ayaklarınızı, kollarınızı oynatınız, dedi.

Genç kadın o kadar acele ve korkarak çırpınıyordu ki Cin, kahkahadar kırıyordu :

— Kendinizi boşa yormayın... Aceleyle lüzum yok.

Bir kolunuz geri, bir kolunuz ileri... Bir bacağınız ileri, bir bacağınız geri... Kendinizi salıverin. Serbest hareket edin...

Arasına kollarını gevşetiyor; Remide, suyun içine dalıyor, bağırıyordu. O zaman Cin :

— Suyu daldığınız vakit bağırmayın, hattâ soluk da almayın. Fazla su yutarsınız. Diyordu.

Delikanlı, aynı dersi birkaç kere tekrarlardı. Genç kadın, yorulmuştu :

— Artık yarına... bugünlük bu kadar yeter.

Cin soruyordu :

— Çok korktunuz mu ?

— Biraz.

— Hem sıgılığa idik, hem de ben, sizi tutuyordum.

Remide, kumların üzerine uzanmış, güneşleniyordu:

— Peki, beni bıraktığınız zaman...

Cin de, onun karşısına uzanmıştı; dirseklerini kuma, avuçlarını çenelerine dayamış konuşuyorlardı.

Genç kadın:

— Senin kollarında emniyet ve kuvvet hissediyorum. Bıraktığın zaman, çok derin bir boşluğa yuvarlanıyorum.

Diyecekti, fakat dişlerini sıkı, birşey söylemedi.

Cin, birteviye gülüyordu:

— Ona da alışsınız. Kendinizi fazla sıkıyorsunuz. Vücudunuzu serbest bırakın, göreceksiniz, birden

yüzmeğe başlayacaksınız.

Genç kadın, kaşlarını kaldırıyor, dudak büküyordu: du :

— Pek kolay değil...

— Hayır, tahmininizden çok kolaydır. Yalnız, bir tek şey var; korkmıyacaksınız.

— Korkmamak elde mi?

— Korkmıyacaksınız.

Onun, başkalarının duygularına tahakküm etmek ister gibi kat'i konuşuşu, Remidenin tuhafına gidiyordu :

— Bazen ne tuhaf konuşuyorsunuz.

Delikanlı, gözleri genç kadının gözlerinde, sinsî bir gülüşle bakıyordu :

— Çok mu aptalca konuşuyorum ?

Bunu soruşunda samimi miydi, yoksa, genç kadına alay mı ediyor du? Bu, belli değildi. Remide, onu incitmiş olmaktan korktu :

— Hayır, hayır! Sözümü yanlış anlamayınız. Ne tuhaf konuşuyorsunuz! demek istemişim.

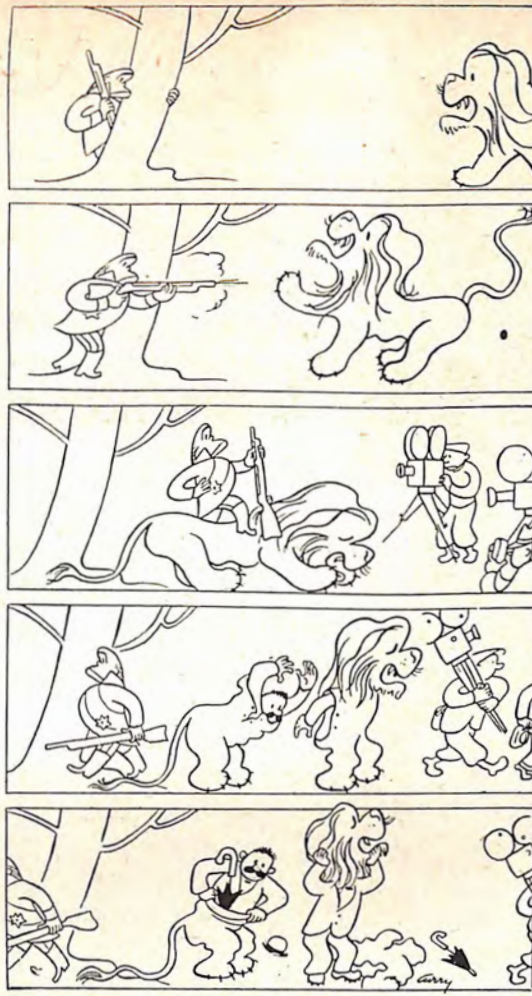
Delikanlı, omuz silkiymişti :
— Belki tuhaf, hoş konuşuyorum ama, arasıra çok aptalca konuştuğum da muhakkak... Çünkü, gülünecek bir şey söylemediğim halde sözlerime gülüyorlar.

Remide, onun böyle açık konuşmasına bayılıyordu :

(Arkası var)

Doktor ilâcı suda iç demişti..
[İtalyan karikatürü]

Küçük diktatörler aslan avlıyorlar..
[Fransız karikatürü]

— Kendini hâlâ hasta sanıyor!..
[Fransız karikatürü]

Kumandan — Aslan gibi çarpıştınız, sizi mükâfatlandırmak isterim. Adınız ne?..

— Salamon!..

— Ha!.. Bir yanlışlık olacak..

[Fransız karikatürü]

— Beyhude ağlama güzelim, ben kimyagerim, bir damla gözyaşında neler olduğumu malûmumdur.

[İngiliz karikatürü]

— Ah. keşke yirmi parmaklı yaratılmış olaydım!..

[İtalyan karikatürü]

— Vay korkak herifler vay... Beni görür görmez kaçmağa başladılar..
[İtalyan karikatürü]

SÜMER BANK

Yerli Mallar Pazarı

SAĞLAM

UCUZ

GÜZEL

İstanbul, Bahçekapı - Beyoğlu, İstiklâl caddesi

VIROZA

HER TÜRLÜ YANIKLAR
KAN ÇİBANLARI MEME İLTİHABI

SILKO

ROMATİZMA
LUMBAGO SİYATİK

NERVİN

UYKUSUZLUK
SİNİR AĞRILARI BAYGINLIK

Ademi iktidara

ve

Belgevşekliğine

karşı

HORMOBİN

tabletleri

Her eczanede arayınız.

Posta kutusu (1255 Hormobin)

Galata, İstanbul

Diş Hekimi

Ferit Ramiz

Hergün öğleden sonra

DİŞ ve ÇENE RÖNTGENİ

Beyoğlu Tünel İstiklâl caddesi

Telefon: 43413

Sahibi ve Umumî Neşriyat Müdürü

Yusuf Ziya

KENAN Basımevi ve Klişe Fabrikası

HER AYIN

**Akba Kitabevi,
Ankarada**

Akbaba, Herşey ve bil'

umum mecmua ve ki-

tap satış yeridir,

Çektiği ıstırapların
mes'ulü kendisidir

NEVROZİN

Kaşelerini tecrübe etmiş olsaydı
ona cehennem hayatı yaşatan
bu muannid baş ağrısından
eser kalmıyacaktı.

NEVROZİN

Bütün ıstırapları dindirir, baş
ve diş ağrılarıyla üşütmekten
mütevellid ağrı, sızı ve sancılara
karşı bilhassa müessirdir.

NEVROZİN

Mideyi bozmaz,
kalbi ve böbrekleri
yormaz

REKTA

BASUR MEMELERİ
VE HER TÜRLÜ İLTİHABLAR

NEOKALMİNA

BAS DİŞ AĞRILARI
NEVRALJİ

"ERKEKLER NEZDİNDE

NASIL MUVAFFAK OLDUM?"

Güzelliğim Asrî Zama-
nın Bir Mucizesile % 50
Nisbetinde Artmıştır.

Cildim hemen yarı ölmüş bir halde idi. Bu-
ruşmuş, solmuş ve ihtiyarlamıştı. Maamafih ka-
rakterim henüz gençti. Dansı seviyordum, fakat
hiç kimse beni dansa davet etmiyordu. Bugünün
erkekleri, gençliği arıyorlar. Nihayet bir cild
mütehassısı ile istişare ettim. Dedi ki: Cildinizin
«Biocel» i - cildi terü taze tutan kıymetli cevhe-
ri - azalmıştır. Fen, son zamanlarda «Biocel» i genç
hayvanlarda gizlenmiş cild hüceyrelerinden istih-
sal çaresini bulmağa muvaffak olmuştur. Tıpkı
cildinizin «Biocel» i gibidir. Bu cevher, şimdi cil-
dinizi beslemek ve gençleştirmek için matlup nis-
bet dairesinde Tokalon kreminin terkiibinde mev-
cuttur. Vakit kaybetmeden bunu tecrübe ettim
ve resimlerde görüldüğü gibi memnuniyetbahş ne-
ticeler elde ettim. Sonra, bir mıknaşın çeliği cez-
bettği gibi cilde son derece yapışma hassasını ve-
ren hususî ve kıymetli maddeleri ihtiva eden ye-
ni ve gayet ince bir pudra kullandım. Hemen he-

men gayri mer'î olup sudan, yağmurdan ve tagayyüratı havaiyeden kat'iyyen müteessir olmadığı için banyonu-
zu alırken veya sıcak bir salonda dans ederek terleseniz bile yüzünüzde sabit kalır. Bu yeni pudranın şayanı
hayret ve orijinal renkleri vardır. Bu cazip keşif pek büyük ve malî fedakârlıklarla Tokalon müessesesi tara-
findan temin edilmiştir ve Tokalon pudrasına karıştırılmıştır. Her yerde Tokalon krem ve pudrasını arayınız.

SAÇ
BAKIMI

Güzelliğin

En blrinci şartıdır.

Petrol Nizam

Güzel ve beyaz dişlerle süslü
Bir tebessüm
aşkın başlangıcı olur

Dişlerinizin parlaklığını muhafaza ederek te-
bessümünüzün tazeliğini vikaye ediniz. Bunun
için de gayet antiseptik ve güzel kokulu
meşhur DENTOL diş suyu ve macunu kulla-
nınız. Pasteur'ün tettebbuatı esasına tevfikân
istihzar edilen DENTOL diş suyu ve macunu

diş etlerini kuvvetlendirir, ağızda güzel
bir koku bırakır ve dişlerin beyazlığını
muhafaza eder. DENTOL bütün eczanelerle
başlıca parfümörilerde satılır.

Dentol

Her yerde DENTOL isteyiniz. Eczahanelerde
Parfümörilerde satılır.

KELVINATOR

ÜRESİYE SATIŞ SAHİBİNİN SESİ VE AÇENTALARINDA